

ברוב עם והדרת מלך/יהושע גרינשטיין

Manifestation # 1- Dividing the Mitzva between MANY People

מסכת יומא דף י"ד עמוד ב' - פייס השני - מי שוחט, מי זורק, מי מדשן מזבח הפנימי, ומי מדשן את המנורה, ומי מעלה אברים לכבש.

הסבר רש"י [ד"ה מי שוחט ומי זורק] - משום "ברוב עם הדרת מלך".

Examples

- **משנה, פסחים ה/ה** - הפסח...הכהנים עומדים שורות שורות ובידיהם בזיכי כסף ובזיכי זהב שורה שכולה כסף כסף ושורה שכולה זהב זהב לא היו מעורבין ולא היו לבזיכין שוליים שמא יניחום ויקרש הדם:
- **מסכת יומא דף כ"ו עמוד א'** - משנה... והרביעי: חדשים עם ישנים, מי מעלה אברים מן הכבש למזבח... מתניתין דלא כרבי אליעזר בן יעקב. דתנן, רבי אליעזר בן יעקב אומר: המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותן למזבח. במאי קמיפלגי? מר סבר: ברב - עם הדרת מלך, ומר סבר: מקום שכינה לאו אורח ארעא [לכ"י] - למיתחזי כמאן דטריח ליה מילתא.

מרדכי [מסכת מגילה, פרק בני העיר, רמ"ז/תתל"ג] - ...מעשה בכל יום: שראובן מתפלל שחרית, ושמעון קורא, ולוי מתפלל מוסף... והלא דברים ק"ו; ומה הכהן שכבר זכה, שכבר קיבל הדם בידו, אעפ"כ = נותנו לאחר להוליכו, ואותו המוליך נותנו לאחר לזרוקו משום "ברוב עם הדרת מלך", כל שכן בנדון זה. וכן המשפט שיכול לקנות להושיט המעילים לגולל, ואין הגולל יכול למחות, כי אף על פי שקנה הגלילה = לא קנה ליקח המעילים וקבלתי.

Manifestation # 2- Many Doing the ENTIRE Mitzva Simultaneously

- **רמב"ם** [הלכות ביכורים ד/ט"ז] - כיצד מעלין את הבכורים? כל העירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד כדי שלא יעלו יחידים, שנאמר "ברוב עם הדרת מלך".
- **מגן אברהם** [ז/ט"ו] - אף על פי שיכול להתפלל בביתו בי', מ"מ, "ברוב עם הדרת מלך".
- **שולחן ערוך** [או"ח תר"צ/ח] - מגילה בי"ד ובט"ו = צריך לחזור אחר עשרה! ואם אי אפשר בעשרה קורים אותם ביחיד.
- **הסבר המשנה ברורה** [שם ס"ב] - ואם בעת ההוא קורין אותה בצבור בבהכ"נ = אז אפילו יש לו ק' אנשים בבית מצוה לילך לשם משום ברוב עם הדרת מלך. וכן מי שהיה ביתו סמוך לביהכ"נ וחלונותיו פתוחות לביהכ"נ = אפ"ה צריך לילך לבהכ"נ לכו"ע משום ברוב עם.
- **ביאור הלכה** [קס"ז/י"א ד"ה אחד מברך לכולם] - ואפילו אם המסובין יודעין בעצמן לברך, מ"מ הידור מצוה הוא שאחד יברך ויוציא כולם, דברוב עם הדרת מלך.
- **משנה ברורה** [רצ"ז/י"ג] - ודע, דמה שנוהגין איזה אנשים, שאין רוצין לצאת בברכת הנר והבשמים, שאומר "המבדיל" ומברכין אותן לעצמן בשעה שאומר המברך ברכת "המבדיל" = שלא כדין הם עושין, דכיון שהם יוצאין בהבדלה = צריכין להטות אזנם ולשמוע ברכת ההבדלה ולא לברך אז ברכה אחרת, ולבד כ"ז מצוה יותר לצאת כולם בברכתו דברוב עם הדרת מלך ולא לברך כ"א בפני עצמו

Manifestation # 3- One Doing a Mitzva in the EYES of Many

משנה, מסכת יומא, ז/ב-הרואה כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפים, והרואה פר ושעיר הנשרפים אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא ולא מפני שאינו רשאי אלא שהיתה דרך רחוקה ומלאכת שניהן שוה כאחת:

מסכת יומא דף ע עמוד א'-הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו רשאי. פשיטא! - מהו דתימא - כדריש לקיש. דאמר ריש לקיש: אין מעבירין על המצות. ומאי מצוה - ברב עם הדרת מלך, קא משמע לן.

MITIGATING FACTOR # 1- Don't Delay a Mitzvah

מסכת ראש השנה דף ל"ב עמוד ב- מאי שנא שני מתקיע? משום ד"ברב עם הדרת מלך". אי הכי, הלל נמי נימא בשני משום ד"ברוב עם הדרת מלך"! אלא: מאי שנא הלל דבראשון - משום דזריזין מקדימין למצות, תקיעה נמי נעביד בראשון, משום דזריזין מקדימין למצות! - אמר רבי יוחנן: בשעת השמד שנו.

Example- Bris with Few in the EARLY AM X Many in the PM

שולחן ערוך [יו"ד רס"ב/א]- אין מלין עד שתנף החמה ביום השמיני ללידתו.... וכל היום כשר למילה, אלא שזריזין מקדימין למצות ומלין מיד בבקר.

<p>שו"ת יביע אומר [יו"ד ב"ח]-ראיתי להגאון מהר"ר שלמה הכהן מוילנא, בשו"ת מקור חיים (סי' ג, די"א סע"ד), שכ', זה כשלשים שנה ששמעתי ללמד זכות על המנהג פה שמאחרים מצות ברית מילה עד אחר חצות היום כדי שיבאו הקרואים. שאף שמבטל מצות זריזין מקדימין למצות, מ"מ מרויח בזה מצות ברב עם הדרת מלך. ואפשר ששניהם שקולים הם.</p>	<p>שו"ת שבות יעקב [א/ל]-... מפני שבר"ה מאריכים מאוד בב"ה.... וצריכין למול קודם חצות משום "זריזין מקדימין למצות".... (ומה"ט יש למחות בחזנים שמאריכין בשבת כשיש מילה עד אחר חצות ומבטלין מצות זריזין)</p> <p>שו"ת יביע אומר [יו"ד ב"ח]-.... וכן השדי חמד (מע"ז כ"ל ג), הביא דברי הברכ"י וסיעתו שכ', דהא דזריזין מקדימין דחי להא דברוב עם הדרת מלך. וסיים, וצר לי על מנהג איזה אנשים במקומות אלו, שמאחרים המילה עד קרוב לחצי היום, וזימנין אשתהי עד אחר חצות, עד שיתקבצו המזומנים. ואין להם ע"מ שיסמוכו... דהא דזריזין מקדימין למצות עדיף מההיא דברוב עם</p>
--	---

שו"ת יביע אומר [יו"ד ב"ח]-.... ומיהו נראה שאם כולם משכימים למלאכתם, ואפשר שלא יזדמן מנין בעת עשיית הברית מילה, יש לעשותה בעשרה אפילו אחר חצות היום. וכמ"ש הטוש"ע /יו"ד/ (סי' רסה ס"ו) דהיכא דאפשר עבדין למילה בעשרה, והיכא דלא אפשר עבדין לה בפחות מעשרה.

MITIGATING FACTOR # 2- Shema/Daven/Bentch on your Own

מסכת סוכה דף ל"ח עמוד ב'-בעו מיניה מרבי חייא בר אבא: שמע ולא ענה מהו? אמר להו: חכימיא וספריא ורישי עמא ודרשיא אמרו: שמע ולא ענה - יצא. אתמר נמי; אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: מנין ל"שומע כעונה"? דכתיב "את כל דברי הספר אשר קרא" (יאשיהו) וכי יאשיהו

קראן? והלא שפן קראן, דכתיב "ויקראהו שפן (את כל הדברים האלה) לפני המלך"? אלא מכאן לשומע כעונה.

תוספות [מסכת סוכה דף ל"ח עמוד ב' ד"ה שמע]- ומיהו שמא אף על גב ד"שומע כעונה", מ"מ, עונה עדיף ומצוה מן המובחר.

תלמוד ירושלמי, מסכת ברכות ג/ג- כל מצות שאדם פטור אדם= מוציא את הרבים ידי חובתו, חוץ

- מברכת המזון... דכתיב בה [דברים ח/ו] "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך"- מי שאכל הוא יברך.
- ...לא מסתברא בק"ש שיהא כל אחד ואחד משנן בפיו
- לא מסתברא בתפילה שיהא כל אחד ואחד מבקש רחמים על עצמו

MITIGATING FACTOR # 3- More Blessings X 1 for All

שולחן ערוך [או"ח, הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון קצ"ג/א]- ששה נחלקים, כיון שישאר זימון לכל חבורה עד עשרה, ואז אין נחלקים עד שיהיו עשרים. הגה: דאז יכולים ליחלק, אם ירצו; ונ"ל דה"ה בששה אינן מחויבים ליחלק, רק אם ירצו נחלקים.

הסבר המשנה ברורה [י"א]-

ט"ז- ויש שחולקים ע"ז, וס"ל כיון שיש בכל כת ג"כ מקצת רוב עם וגם נתקיים מצות	בשם הא"ר ועוד אחרונים
ברכת זימון בכל חד וחד ולהכי שקולים הם ויכול לעשות כמו שירצה אפילו לכתחלה:	-היינו דלא אמרינן טוב יותר להתחלק כדי להרבות בברכות. ועיין בד"מ
שולחן ערוך הרב [או"ח ר"י"ג/ו]- כל מקום שאחד פוטר את חברו בברכת הנהנין, מפני קביעותם יחד או מפני שנהנים ביחד, מצוה שאחד יברך לכולם ולא כל אחד לעצמו שנאמר ברב עם הדרת מלך. אבל בברכת המצות אם כל אחד עושה מצוה בפני עצמו...כגון שכל אחד מתעטף בציצית או לובש תפילין הרשות בידם אם רצו אחד מברך לכולם כדי לקיים ברב עם הדרת מלך ואם רצו כל אחד מברך לעצמו (כדי להרבות בברכות כי לעולם ירבה אדם בברכות הצריכות, ואף שה"שומע כעונה"...	שדעתו דאדרבה; שמצוה מן המובחר שלא להתחלק; בין בעשרים, ובין בששה, משום ברוב עם הדרת מלך. רק דמדינא אין איסור בדבר אם יתחלקו.
וראוי יותר שיקיים כל אחד ואחד בעצמו מצות הברכה משיקיימנה ע"י שליח, שכיון שכל אחד חייב בברכה זו לעצמו הרי זה ריבוי ברכות הצריכות	